

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 66

fyrtioandra årgången

13 mars 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 542/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 543/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98	3
Kommissionens förordning (EG) nr 544/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98	4
Kommissionens förordning (EG) nr 545/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98	5
Kommissionens förordning (EG) nr 546/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser	6
★ Kommissionens förordning (EG) nr 547/1999 av den 12 mars 1999 om ändring av förordning (EG) nr 2802/95 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	8
Kommissionens förordning (EG) nr 548/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundra nittonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	10
Kommissionens förordning (EG) nr 549/1999 av den 12 mars 1999 om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater	11

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 550/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 235:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 551/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittiononde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 552/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjunde särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	14
★	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning	16
	Uttalanden från kommissionen	23
	Uttalande från rådet och kommissionen	23
★	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning	24
★	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt	26
II <i>Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk</i>		
Kommissionen		
1999/192/EKSG:		
★	Beslut nr 1/99 fattat av gemensamma kommittén inrättad genom avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Turkiet om handel med produkter som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen av den 23 februari 1999 avseende antagandet av arbetsordningen för gemensamma kommittén för EKSG-Turkiet	30

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 542/1999

av den 12 mars 1999

**om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 mars 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	70,2
	204	34,6
	624	149,5
	999	84,8
0707 00 05	068	130,2
	999	130,2
0709 10 00	220	148,0
	999	148,0
0709 90 70	052	113,4
	204	154,8
	999	134,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,1
	204	47,1
	212	48,0
	600	47,8
	624	52,0
	999	51,4
0805 30 10	052	43,9
	600	78,1
	999	61,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,4
	400	83,9
	404	66,9
	508	89,9
	512	90,8
	528	93,0
	720	95,2
	728	95,7
	999	88,0
0808 20 50	052	134,4
	388	68,4
	400	49,7
	512	69,7
	528	70,3
	624	69,2
	999	76,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 543/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2564/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 8 till och med den 11 mars 1999 fastställas till 120,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 544/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2565/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 8 till och med den 11 mars 1999 fastställas till 135,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 545/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2566/98 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsörfarandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 8 till och med den 11 mars 1999 fastställas till 322,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsörfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 546/1999**av den 12 mars 1999****om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 2 595 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/98⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att begränsa utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 2 595 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 1999.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 26.2.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 mars 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	83,00	1006 30 65 9900	01	104,00
1006 20 13 9000	01	83,00		04	—
1006 20 15 9000	01	83,00	1006 30 67 9100	05	110,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	83,00	1006 30 92 9100	01	104,00
1006 20 94 9000	01	83,00		02	—
1006 20 96 9000	01	83,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	83,00		05	110,00
1006 30 23 9000	01	83,00	1006 30 92 9900	01	104,00
1006 30 25 9000	01	83,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	104,00
1006 30 42 9000	01	83,00		02	—
1006 30 44 9000	01	83,00		03	—
1006 30 46 9000	01	83,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	110,00
1006 30 61 9100	01	104,00	1006 30 94 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	104,00
	04	—		02	—
	05	110,00		03	—
1006 30 61 9900	01	104,00		04	—
	04	—		05	110,00
1006 30 63 9100	01	104,00	1006 30 96 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	110,00
	04	—			
	05	110,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 63 9900	01	104,00	1006 40 00 9000	—	—
	04	—			
1006 30 65 9100	01	104,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	110,00			

(1) Följande bestämmelseländer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 1 974 t.

02 Zoner I—III och VI.

03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

05 Ceuta och Melilla; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 621 t.

Obs.: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 547/1999

av den 12 mars 1999

**om ändring av förordning (EG) nr 2802/95 om klassificering av vissa varor i
Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovannämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.

I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.

I kommissionens förordning (EG) nr 2802/95 av den 4 december 1995 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen ⁽³⁾ klassificerades en produkt som dryck under nummer 1 i bilagan, utan att det vid klassificeringen av denna produkt togs hänsyn till dess särskilda terapeutiska och profylaktiska egenskaper vid behandling av blodbrist till följd av järnbrist, och därför bör klassificeringen ändras av denna produkt, vilken bör betraktas som ett medikament.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Klassificeringen av produkt nummer 1 i bilagan till förordning (EG) nr 2802/95 skall ersättas med den klassificering som framgår av bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugoförsta dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 30.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 291, 6.12.1995, s. 5.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering KN-nr	Motivering
(1)	(2)	(3)
Gulaktig sirap, förpackad i flaskor om 125 ml, avsedd att behandla vissa typer av järnbristanemi Varans sammansättning (per 100 gram): — järnnatrium-komplex av EDTA: 4,13 g ⁽¹⁾ — sorbitol: 24 g — glycerol: 13 g — citronsyra: 0,1 g — etylalkohol 95°: 0,09 g — aromämnen: 0,01 g — propyl-p-hydroxibensoat: 0,01 g — metyl-p-hydroxibensoat: 0,08 g — vatten: Q.S.	3004 90 19	Klassificeringen sker i enlighet med de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och av texten till KN-nummer 3004, 3004 90 och 3004 90 19. Varan anses utgöra ett medikament på grund av sammansättningen och användningen för terapeutiskt bruk.

⁽¹⁾ Järnnatrium-komplex EDTA är ett lösligt järnkomplex av kristalliserat natriumetylendiamintetraacetat.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 548/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundra nittonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98⁽⁴⁾, inleddes ett anbuds-förfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 136/1999⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbuds-förfarandet inte skall avslutas. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundra nittonde delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet för kategori A och att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention för kategori C.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det tvåhundra nittonde delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89, skall följande gälla:

- a) För kategori A skall anbudet inte fullföljas
- b) För kategori C

- fastställs det högsta uppköpspriset till 236 EUR/100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
- fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar och halva slaktkroppar till 594 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 549/1999

av den 12 mars 1999

om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.1 första stycket och 7a.3, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EEG) nr 777/87⁽³⁾, senast ändrad genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, fastställs de förhållanden under vilka uppköp av smör och skummjölkspulver tillfälligt får upphöra för att sedan återupptas och de alternativa åtgärder som får vidtas vid ett tillfälligt upphörande.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1547/87⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95⁽⁵⁾, fastställs de villkor enligt vilka uppköp av smör genom anbudsinfordran skall öppnas och tillfälligt upphöra i en medlemsstat eller, då det gäller Förenade kungariket och Tyskland, i en region.

I kommissionens förordning (EG) nr 328/1999⁽⁶⁾ fastställs ett tillfälligt upphörande med dessa uppköp i vissa medlemsstater. Uppgifter om marknadspriserna visar att

villkoret i artikel 1.3 i förordning (EEG) nr 1547/87 inte längre uppfylls i Tyskland, Italien, Irland och Spanien. Förteckningen över medlemsstater i vilka det tillfälliga upphörandet tillämpas måste anpassas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppköp av smör genom anbudsinfordran enligt artikel 1.3 i förordning (EEG) nr 777/87 skall tillfälligt upphöra i Belgien, Danmark, Grekland, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland, Sverige, Nordirland och Storbritannien.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 328/1999 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 78, 20.3.1987, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 144, 4.6.1987, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT L 40, 13.2.1999, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 550/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 235:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.1 första stycket och punkt 3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1589/87 av den 5 juni 1987 om försäljning av smör genom anbud till interventionsorgan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de

gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 235:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 9 mars 1999 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 euro per 100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 146, 6.6.1987, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 551/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittionionde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den etthundranittionionde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 117 EUR/100 kg,
- säkerheten för slutanvändningen: 129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 552/1999

av den 12 mars 1999

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjunde särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.6 och 12.3 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 494/1999⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör

och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den tjugosjunde särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 59, 6.3.1999, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 mars 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjunde enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		95	91	—	91
	Smör < 82 %		92	88	92	—
	Koncentrerat smör		117	113	117	113
	Grädde		—	—	40	38
Förädlings-säkerhet	Smör		105	—	105	—
	Koncentrerat smör		129	—	129	—
	Grädde		—	—	44	—

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 1999/2/EG

av den 22 februari 1999

om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 189b i fördraget⁽³⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 9 december 1998, och

av följande skäl:

- (1) Skillnader mellan de nationella lagarna om behandling av livsmedel och livsmedelsingredienser med joniserande strålning och villkoren för användning av denna, hindrar den fria rörligheten för livsmedel och kan ge upphov till orättvisa konkurrensvillkor och de har därmed en direkt inverkan på den inre marknadens funktion.
- (2) Det är nödvändigt att besluta om åtgärder för att den inre marknaden skall fungera väl. Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. Detta är för närvarande inte fallet på grund av skillnaderna i behandling i medlemsstaterna, eftersom bestrålning av livsmedel är tillåten i vissa och förbjuden i andra.
- (3) Detta ramdirektiv kommer att kompletteras genom Europaparlamentets och rådets direktiv, 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning⁽⁴⁾, nedan kallad "genomförandedirektivet".
- (4) I åtskilliga medlemsstater är bestrålning av livsmedel en känslig fråga i den allmänna debatten, och konsumenterna kan ha skäl att känna oro över vilka följder användningen av bestrålning av livsmedel kan få.
- (5) Till dess att gemenskapens positivlista över livsmedel och livsmedelsingredienser som får behandlas med joniserande strålning har trätt i kraft är det lämpligt att medlemsstaterna, i överensstämmelse med reglerna i fördraget, får fortsätta att tillämpa befintliga nationella begränsningar av eller förbud mot joniserande bestrålning av livsmedel och livsmedelsingredienser och handel med bestrålade livsmedel vilka inte tas upp på den ursprungliga positivlista som upprättas genom genomförandedirektivet.
- (6) Regler om användning av joniserande strålning för behandling av livsmedel bör i första hand beakta krav i fråga om människors hälsa, men också ekonomiska och tekniska behov, inom de gränser som hälsoskyddet kräver.
- (7) Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning⁽⁵⁾ är tillämpligt.
- (8) Godkända strålningsanläggningar bör vara underkastade offentlig kontroll genom ett inspektionssystem som skall inrättas för behoven enligt detta direktiv.
- (9) Godkända anläggningar bör föra register för att säkerställa att reglerna i detta direktiv följs.
- (10) I rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽⁶⁾ finns redan regler om märkning av bestrålade livsmedel som är avsedda för försäljning till slutkonsumenten.
- (11) Lämpliga regler måste också antas om märkning av livsmedel som behandlas med joniserande strålning och som inte är avsedda för slutkonsumenten.

⁽¹⁾ EGT C 336, 30.12.1988, s. 7 och EGT C 303, 2.12.1989, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 194, 31.7.1989, s. 14.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 oktober 1989 (EGT C 291, 20.11.1989, s. 58), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 oktober 1997 (EGT C 389, 22.12.1997, s. 36) och Europaparlamentets beslut av den 18 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 130). Rådets beslut av den 25 januari 1999. Europaparlamentets beslut av den 28 januari 1999.

⁽⁴⁾ Se sida 24 i denna tidning.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21).

- (12) Utan att det påverkar tillämpningen av de förfaranden för beslutsfattande som fastställs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller i detta direktiv, bör Vetenskapliga livsmedelskommittén som inrättats genom beslut 74/234/EEG⁽¹⁾ rådfrågas i varje sådan fråga i samband med detta direktiv som kan påverka folkhälsan.
- (13) Livsmedel får endast behandlas med joniserande strålning om det finns behov av detta av livsmedelshygieniska skäl eller om den medför en påvisbar fördel av teknisk eller annan art eller är till nytta för konsumenten och om livsmedlen är tjänliga och i gott skick eftersom joniserande strålning inte får användas i stället för hygien- och hälsoåtgärder eller god tillverknings- eller odlingssed.
- (14) Processen bör inte användas i stället för god tillverknings- och detta villkor är uppfyllt för de livsmedel som är förtecknade i bilagan till genomförandedirektivet.
- (15) I samtliga fall då rådet ger kommissionen befogenhet att genomföra regler om bestrålning av livsmedel bör föreskrifter meddelas om ett förfarande som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga livsmedelskommittén och, när det är nödvändigt, Ständiga veterinärkommittén eller Ständiga kommittén för växtskydd.
- (16) Om användningen av denna process eller av livsmedel som har behandlats med joniserande strålning som är tillåten enligt detta direktiv skulle visa sig utgöra en hälsorisk, bör medlemsstaterna ha rätt att upphäva eller begränsa denna användning eller att sänka gränserna i avvaktan på ett beslut på gemenskapsnivå.
- (17) I rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel⁽²⁾ lämnas valet av medel och metoder till de nationella myndigheterna. I rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel⁽³⁾ föreskrivs kvalitetsstandarder för laboratorier och krav på användning av validerade analysmetoder när sådana finns tillgängliga. Artikel 5 i det senare direktivet är tillämpligt på övervakningen av genomförandet av det här direktivet.
- (18) Ett modus vivendi mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om genomförandeåtgärder för

rättsakter som antas enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget ingicks den 20 december 1994⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv skall tillämpas på tillverkning, saluföring och import av livsmedel och livsmedelsingredienser, nedan kallade "livsmedel", som behandlas med joniserande strålning.
2. Detta direktiv skall inte tillämpas
 - a) på livsmedel som utsätts för joniserande strålning från mät- eller kontrollinstrument, såvida inte den absorberade stråldosen överstiger 0,01 Gy för kontrollinstrument där neutroner används och 0,5 Gy i övriga fall vid en högsta energinivå av 10 MeV i fråga om röntgenstrålar, 14 MeV när det gäller neutroner och 5 MeV i andra fall,
 - b) på bestrålning av livsmedel som bereds för patienter som står under medicinsk tillsyn och har behov av steriliserad föda.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de bestrålade livsmedlen endast kan släppas ut på marknaden om de överensstämmer med bestämmelserna i det här direktivet.

Artikel 3

1. De villkor som måste iakttas för att behandling av livsmedel med joniserande strålning skall kunna tillåtas anges i bilaga I. Dessa livsmedel måste vid den tidpunkt då de behandlas uppfylla lämpliga tjänlighetskrav.
2. Bestrålning får endast utföras med hjälp av de källor som förtecknas i bilaga II och i enlighet med kraven i den kodex som avses i artikel 7.2. Den genomsnittliga absorberade totaldosen skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i bilaga III.

Artikel 4

1. En gemenskapsförteckning över livsmedel som, med uteslutande av andra, får behandlas med joniserande strålning och de högsta tillåtna stråldoserna skall fastställas i genomförandedirektivet, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 100a i fördraget under beaktande av villkoren för tillstånd som anges i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 136, 20.5.1974, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 1.

2. Denna förteckning skall upprättas stegvis.
3. Kommissionen skall granska de nationella tillstånd som är i kraft och, efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, i enlighet med förfarandet i artikel 100a i fördraget lägga fram förslag i syfte att upprätta förteckningen.

Kommissionen skall senast den 31 december 2000 i enlighet med artikel 100a i fördraget lägga fram ett förslag för att färdigställa den positivlista som föreskrivs i punkt 1.

4. Till dess att det direktiv som antas på grundval av det förslag som avses i punkt 3 andra stycket har trätt i kraft får medlemsstaterna behålla tillstånd som rör behandling av livsmedel med joniserande strålning, under förutsättning att

- a) Vetenskapliga livsmedelskommittén har avgett ett positivt yttrande om behandling av det berörda livsmedlet,
- b) den genomsnittliga absorberade totaldosen inte överskrider de gränsvärden som Vetenskapliga livsmedelskommittén rekommenderar,
- c) den joniserande strålningen och utsläppandet på marknaden utförs i enlighet med detta direktiv.

5. Till dess att det direktiv som antas på grundval av det förslag som avses i punkt 3 andra stycket har trätt i kraft får varje medlemsstat också tillåta behandling av livsmedel för vilka tillstånd har behållits av en annan medlemsstat i enlighet med punkt 4, om samma villkor som hänvisas till i punkt 4 är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna skall skyndsamt till kommissionen och de andra medlemsstaterna anmäla de tillstånd som har behållits enligt punkt 4 eller beviljats enligt punkt 5 och de villkor som hör till dessa. Kommissionen skall offentliggöra dessa anmälningar i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

7. Till dess att det direktiv som antagits på grundval av det förslag som avses i punkt 3 andra stycket har trätt i kraft får medlemsstaterna i överensstämmelse med fördragets regler fortsätta att tillämpa befintliga nationella begränsningar av eller förbud mot joniserande bestrålning av livsmedel och handel med bestrålade livsmedel vilka inte tas upp på den ursprungliga positivlista som upprättas genom genomförandedirektivet.

Artikel 5

1. Den högsta strålningsdosen för livsmedel får ges i deldoser; den högsta strålningsdos som bestäms i enlighet med artikel 4 får dock inte överskridas. Strålbehandling

får inte användas tillsammans med en kemisk behandling som har samma syfte som bestrålningen.

2. Beslut om undantag från bestämmelserna i punkt 1 får fattas i enlighet med förfarandet i artikel 12.

Artikel 6

För märkning av livsmedel som behandlats med joniserande strålning gäller följande bestämmelser:

1. När det gäller produkter som är avsedda för slutkonsumenten och för storkök

- a) skall uppgiften "bestrålad" eller "behandlad med joniserande strålning", på sätt som anges i artikel 5.3 i direktiv 79/112/EEG, anges på etiketten;

om produkterna säljs styckvis; när det gäller produkter som säljs i lös vikt skall uppgiften tillsammans med produktens namn finnas på en affisch eller skylt ovanför eller bredvid den behållare som innehåller produkten,

- b) skall samma uppgift, om en bestrålad produkt används som ingrediens, medfölja produktens beteckning i ingrediensförteckningen.

När det gäller produkter som säljs i lös vikt skall uppgiften tillsammans med produktens namn finnas på en affisch eller skylt ovanför eller bredvid den behållare som innehåller produkten,

- c) skall utan hinder av artikel 6.7 i direktiv 79/112/EEG samma uppgift krävas för att ange de bestrålade ingredienser som används i sammansatta ingredienser i livsmedel, även om dessa utgör mindre än 25 % av den färdiga produkten.

2. När det gäller produkter som inte är avsedda för slutkonsumenten och för storkök

- a) skall den i föregående punkt nämnda uppgiften om bestrålning anges både för livsmedel och för ingredienser som ingår i ett obestrålat livsmedel,

- b) skall den anläggning där bestrålningen skett anges med namn och adress eller referensnummer i enlighet med artikel 7.

3. Uppgiften om bestrålningen skall i samtliga fall finnas på de handlingar som medföljer eller avser de bestrålade livsmedlen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om vilka behöriga myndigheter som ansvarar för

- förhandsgodkännande av bestrålningsanläggningar,
- tilldelning av ett officiellt referensnummer till godkända bestrålningsanläggningar,
- offentlig kontroll och inspektion,
- återkallande eller ändring av godkännandet.

2. Godkännande får endast beviljas om anläggningen

- uppfyller kraven i den internationella kodex för drift av anläggningar för behandling av livsmedel genom bestrålning som rekommenderas av FAO/WHO:s gemensamma Codex Alimentarius-kommission (se FAO/WHO/CAC/Vol. XV utgåva 1) och de ytterligare föreskrifter som kan komma att antas enligt det förfarande som anges i artikel 12 i det här direktivet,
- utser en person, som ansvarar för att alla villkor som är nödvändiga för tillämpningen av processen iakttas.

3. Varje medlemsstat skall meddela kommissionen

- namn, adress och referensnummer avseende de bestrålningsanläggningar som den godkänt, godkännandedokumentets text samt alla beslut om tillfälligt upphävande eller återkallelse av detta.

Dessutom skall medlemsstaterna varje år till kommissionen översända

- resultaten av de kontroller som utförs i anläggningarna för joniserande strålning, i synnerhet när det gäller kategorier och mängder av de produkter som har behandlats och vilka doser som har getts,
- resultaten av de kontroller som utförs vid saluföring av produkterna. Medlemsstaterna skall säkerställa att de metoder som används för att detektera behandling med joniserande strålning överensstämmer med punkterna 1 och 2 i bilagan till direktiv 85/591/EEG⁽¹⁾, och att de är, eller snarast möjligt, senast den 1 januari 2003, blir standardiserade eller validerade. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om vilka metoder som används och kommissionen skall bedöma användningen och utvecklingen av dessa metoder med beaktande av den Vetenskapliga livsmedelskommitténs yttrande.

4. Med utgångspunkt i uppgifter som lämnas i enlighet med punkt 3 skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra

- detaljerade upplysningar om anläggningarna samt om alla ändringar i deras ställning,
- en rapport på grundval av de upplysningar som varje år lämnas av de nationella kontrollmyndigheterna.

Artikel 8

1. De bestrålningsanläggningar som godkänns i enlighet med artikel 7 skall för varje källa för joniserande strålning som används föra ett register som för varje behandlat livsmedelsparti skall ange

- a) art och mängd bestrålade livsmedel,
- b) partiets nummer,
- c) beställare av bestrålningsbehandlingen,
- d) mottagare av de behandlade livsmedlen,
- e) bestrålningsdatum,
- f) förpackningsmaterial som använts under behandlingen,
- g) de kontrollparametrar för bestrålningsprocessen som föreskrivs i bilaga III, de dosimetriska kontroller som utförs samt resultaten av dessa, varvid särskilt det undre och övre gränsvärdet för den absorberade stråldosen samt typen av joniserande strålning skall preciseras,
- h) hänvisning till valideringsåtgärder som har utförts före den första dosen.

2. De register som avses i punkt 1 skall bevaras i fem år.

3. Detaljerade tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.

Artikel 9

1. Ett livsmedel som har behandlats med joniserande strålning får endast importeras från ett tredje land om

- de villkor som gäller för dessa livsmedel iakttas,
- det åtföljs av handlingar som utvisar namn och adress för den anläggning som har utfört bestrålningen och som lämnar de upplysningar som avses i artikel 8,
- det har behandlats i en bestrålningsanläggning som har godkänts av gemenskapen och som återfinns på den förteckning som avses i punkt 2 i den här artikeln.

2. a) Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 12 upprätta förteckningen över godkända anläggningar med avseende på vilken offentlig tillsyn utgör en garanti för att kraven i artikel 7 iakttas.

För att upprätta denna förteckning får kommissionen i enlighet med artikel 5 i direktiv 93/99/EEG uppdra åt experter att i dess namn utföra utvärderingar och inspektioner av bestrålningsanläggningar i tredje länder.

Kommissionen skall offentliggöra denna förteckning och ändringarna i den i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

b) Kommissionen får ingå tekniska överenskommelser med behöriga organisationer i tredje länder om förfaranden för att genomföra de utvärderingar och inspektioner som avses i punkt a.

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

Artikel 10

De material som används för att förpacka livsmedel som skall bestrålas skall vara lämpliga för detta.

Artikel 11

Sådana ändringar av bilagorna som är avsedda att beakta vetenskapliga och tekniska framsteg skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 100a i fördraget.

Artikel 12

1. När det förfarande som anges i denna artikel skall användas skall kommissionen biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, nedan kallad "kommittén".

Ordföranden skall utan dröjsmål hänskjuta ärenden till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats företrädare.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 13

Vetenskapliga livsmedelskommittén skall rådfrågas i varje ärende som faller inom detta direktivs räckvidd och som kan påverka folkhälsan.

Artikel 14

1. Om en medlemsstat, till följd av nya upplysningar eller av en ny bedömning av befintliga upplysningar som görs sedan detta direktiv har antagits, förfogar över klara bevis om att bestrålning av vissa livsmedel innebär en fara för människors hälsa trots att den överensstämmer med

bestämmelserna i detta direktiv, får den tillfälligt upphäva eller begränsa tillämpningen av de ifrågavarande bestämmelserna på sitt territorium. Den skall omedelbart underätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange grunderna för sitt beslut.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt granska de grunder som avses i punkt 1 inom Ständiga livsmedelskommittén. Den skall vidta lämpliga åtgärder enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12. En medlemsstat som har fattat ett sådant beslut som avses i punkt 1 får bibehålla det till dess att åtgärderna har trätt i kraft.

3. Ändringar av detta direktiv eller genomförandedirektivet får göras enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12 endast i den utsträckning som det är nödvändigt för att säkerställa skyddet av folkhälsan och skall i alla händelser begränsas till förbud eller restriktioner i förhållande till tidigare rättsläge.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall sätta i kraft lagar och andra författningar för att följa detta direktiv och se till

- att ge tillstånd för saluföring och användning av bestrålade livsmedel senast den 20 september 2000,
- att förbjuda saluföring och användning av bestrålade livsmedel som inte överensstämmer med det här direktivet senast den 20 mars 2001.

De skall underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv anta.

Artikel 16

Detta direktiv träder i kraft den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 1999.

*På Europaparlamentets
vägnar*

J. M. GIL-ROBLES
Ordförande

På rådets vägnar
K.-H. FUNKE
Ordförande

*BILAGA I***VILLKOR FÖR ATT TILLÅTA BESTRÅLNING AV LIVSMEDEL**

1. Bestrålning av livsmedel får endast tillåtas om
 - det finns ett rimligt tekniskt behov,
 - den inte innebär någon hälsorisk och utövas i enlighet med de föreslagna villkoren,
 - den är till fördel för konsumenten,
 - den inte används i stället för hygien- och hälsoåtgärder eller för god tillverknings- eller odlingssed.
2. Bestrålning av livsmedel får endast avse följande ändamål:
 - Att minska förekomsten av sjukdomar som beror på livsmedel genom förstöring av patogena organismer.
 - Att minska försämringen av livsmedel genom att fördröja eller förhindra nedbrytningsprocessen och genom att förstöra de organismer som förorsakar denna process.
 - Att minska förlusten av livsmedel på grund av en för tidig mognads-, tillväxt- eller groningsprocess.
 - Att i livsmedel undanröja organismer som är skadliga för växter eller växtprodukter.

*BILAGA II***KÄLLOR FÖR JONISERANDE STRÅLNING**

Livsmedel får endast behandlas med hjälp av följande källor för joniserande strålning:

- a) Gammastrålar från radionukliderna kobolt 60 eller cesium 137.
 - b) Röntgenstrålar från apparater som ger en nominell energi (maximal kvantenergi) som är mindre än eller lika med 5 MeV.
 - c) Elektroner från apparater som ger en nominell energi (maximal kvantenergi) som är mindre än eller lika med 10 MeV.
-

BILAGA III

1. DOSIMETRI

Genomsnittlig absorberad totaldos

För att bestämma tjänligheten hos livsmedel som har behandlats med en genomsnittlig totaldos som är mindre än eller lika med 10 kGy, kan man anta att alla kemiska effekter av strålningen i detta dosområde är proportionella mot dosen.

Den genomsnittliga absorberade totaldosen $\bar{D}$ definieras med följande integralekvation för den totala varuvolymen:

$$\bar{D} = \frac{1}{M} \int p(x,y,z) d(x,y,z) dV$$

där M = det behandlade provets totala massa,
 p = den lokala densiteten i punkten (x,y,z) ,
 d = den lokala absorberade dosen i punkten (x,y,z) ,
 dV = $dx dy dz$, det element av oändligt liten volym som i verkligheten representeras av volymdelarna.

Man kan direkt bestämma den genomsnittliga absorberade totaldos som absorberas av homogena produkter eller produkter i lös vikt av uppenbarligen homogen densitet genom att strategiskt och slumpvis fördela ett tillräckligt antal dosmätare i hela varuvolymen. Ett genomsnittsvärde som utgör den genomsnittliga absorberade totaldosen kan beräknas med utgångspunkt i fördelningen av doser som bestämts på detta sätt.

Om dosfördelningskurvans form i produkten är välbestämd, är minimi- och maximidosernas position kända. Fördelningen av doserna i dessa två positioner kan mätas i en serie provtagningar av produkten för att ge en uppskattning av den genomsnittliga totaldosen.

I vissa fall kommer det aritmetiska medelvärdet av minimidosernas ($\bar{D}_{\min}$) och maximidosernas ($\bar{D}_{\max}$) genomsnittsvärden att ge en god skattning av den genomsnittliga totaldosen. I dessa fall gäller att

$$\text{Den genomsnittliga totaldosen} \approx \frac{\bar{D}_{\max} + \bar{D}_{\min}}{2}$$

Kvoten av $\frac{\bar{D}_{\max}}{\bar{D}_{\min}}$ får inte vara större än 3.

2. FÖRFARANDET

- 2.1 Innan man rutinmässigt bestrålar en viss kategori av livsmedel i en bestrålningsanläggning skall man bestämma minimi- och maximidosernas position genom att dosmätningar utförs i hela massan av produkter. Dessa valideringsmätningar skall utföras ett tillräckligt antal gånger (exempelvis tre till fem gånger) för att beakta produkternas varierande densitet eller geometri.
- 2.2 Mätningarna skall upprepas varje gång som produkten, dess geometri eller bestrålningsvillkoren ändras.
- 2.3 Rutinmätningar skall utföras under bestrålningen för att säkerställa att gränsdoserna inte överskrids. Mätningarna skall utföras genom att dosmätare placeras i minimi- eller maximidosens position eller i en referensposition. Dosen i referenspositionen skall stå i proportion till maximi- och minimidoserna. Referenspositionen skall vara belägen på ett lämpligt ställe — i eller på produkten — där dosvariationerna är små.
- 2.4 Rutinmätningar skall utföras på varje parti och med jämna mellanrum under produktionen.
- 2.5 Om flytande och oförpackade produkter bestrålas kan minimi- och maximidosernas position inte bestämmas. I detta fall är det bättre att göra stickprovsundersökningar i syfte att bestämma dosernas gränsvärden.
- 2.6 Mätningarna bör utföras med godkända dosmätare och därefter relateras till basnormer.
- 2.7 Under bestrålningen skall vissa anläggningsparametrar kontrolleras och kontinuerligt registreras. När det gäller radionuklider inbegriper parametrarna produktens förflyttningshastighet eller uppehållstiden i bestrålningszonen och uppgifter som bekräftar att källans position är riktig. När det gäller partikelacceleratorn innefattar parametrarna produktens förflyttningshastighet och energinivån, elektronströmmen och anläggningens avsnökningsbredd.

UTTALANDEN FRÅN KOMMISSIONEN

Till skäl 17 i ingressen

Kommissionen betonar att den, så snart det nya beslutet om reformering av kommittésystemet har antagits, kommer att föreslå lagstiftaren att de bestämmelser som styr kommittéer i alla tidigare rättsakter bör anpassas så att de överensstämmer med det nya beslutet om kommittésystemet. Kommissionen åtar sig också att till fullo tillämpa varje interinstitutionellt avtal som härrör från detta nya beslut.

UTTALANDE FRÅN RÅDET OCH KOMMISSIONEN

Till artikel 7.3, tredje strecksatsen

Med målsättningen att säkerställa att sådana metoder skall gälla för alla produkter kommer kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra en fortsatt utveckling av standardiserade eller validerade kontrollmetoder som syftar till att verifiera om livsmedel har behandlats med joniserande strålning. Kommissionen bekräftar att den årliga rapport, som anges i artikel 7.4, kommer att inbegripa information om sådan utveckling. Den årliga rapporten för 2001 kommer att innehålla en översyn av tillämpningen av bestämmelserna för att avgöra om det uppstått några problem i och med användningen av validerade eller standardiserade metoder. Kommissionen kommer, när det är lämpligt och i enlighet med de beslutsförfaranden som anges i fördraget och i detta beslut, att vidta åtgärder för att behandla dessa problem och de problem som sannolikt kan uppstå. Denna information skall också göras tillgänglig för Europaparlamentet.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 1999/3/EG

av den 22 februari 1999

om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 189b i fördraget ⁽³⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 9 december 1998, och

av följande skäl:

I artikel 4.1 och 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning ⁽⁴⁾, nedan kallat ramdirektivet, föreskrivs att en förteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser skall antas, som, med uteslutande av andra, får behandlas med joniserande strålning. Denna förteckning skall upprättas stegvis.

Örtkryddor, kryddor och smagivande ingredienser av vegetabiliskt ursprung smittas och/eller angrips ofta av organismer och deras metaboliter som är skadliga för folkhälsan.

Sådan smitta och/eller sådana angrepp kan inte längre behandlas med gasningsmedel, t.ex. etylenoxid, på grund av giftpotentialen i dessas restprodukter.

Användning av joniserande strålning är ett effektivt sätt att ersätta de nämnda ämnena.

Vetenskapliga livsmedelskommittén har godtagit sådan behandling.

En sådan behandling ligger därför i folkhälsoskyddets intresse.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar gemenskapens positivlista som skall upprättas i enlighet med artikel 4.3 andra stycket i ramdirektivet, upprättas genom detta direktiv en första positivlista för gemenskapen över livsmedel och livsmedelsingredienser (nedan kallad livsmedel) som får behandlas med joniserande strålning och de högsta tillåtna doserna för att det eftersträvade målet skall uppnås.

2. Behandling av de ifrågavarande produkterna med joniserande strålning får endast utföras i enlighet med bestämmelserna i ramdirektivet. I synnerhet gäller att provningsmetoderna skall användas i enlighet med artikel 7.3 i ramdirektivet.

3. De livsmedel som får behandlas med joniserande strålning och de högsta genomsnittliga totaldoser som de får utsättas för förtecknas i bilagan.

Artikel 2

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra saluföring av livsmedel som har bestrålats i enlighet med de allmänna bestämmelserna i ramdirektivet och bestämmelserna i detta direktiv med motiveringen att de har behandlats med joniserande strålning.

Artikel 3

Eventuella ändringar i detta direktiv skall göras i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 100a i fördraget.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft lagar och andra författningar för att följa detta direktiv på ett sådant sätt att saluföring och användning av bestrålade livsmedel som överensstämmer med detta direktiv tillåts senast den 20 september 2000.

De skall underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv anta.

⁽¹⁾ EGT C 336, 30.12.1988, s. 7 och EGT C 303, 2.12.1989, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 194, 31.7.1989, s. 14.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 oktober 1989 (EGT C 291, 20.11.1989, s. 58), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 oktober 1997 (EGT C 389, 22.12.1997, s. 47) och Europaparlamentets beslut av den 18 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 133). Rådets beslut av den 25 januari 1999 och Europaparlamentets beslut av den 28 januari 1999.

⁽⁴⁾ Se sida 16 i denna tidning.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 1999.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

*BILAGA***LIVSMEDEL SOM FÅR BEHANDLAS MED JONISERANDE STRÅLNING SAMT HÖGSTA STRÅLDOSER**

Livsmedelskategori	Högsta genomsnittlig totaldos av absorberad strålning (kGy)
Örtkryddor, kryddor och smagivande ingredienser av vegetabiliskt ursprung	10

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 1999/4/EG

av den 22 februari 1999

om kaffe- och cikoriaextrakt

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna
förfarandet ⁽³⁾, med beaktande av det gemensamma utkast
som godkändes av förlikningskommittén den 8 december
1998, och

av följande skäl:

Vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet bör
förenklas så att hänsyn tas endast till de väsentliga kraven
som de varor som direktiven omfattar skall uppfylla, så att
varorna kan röra sig fritt inom den inre marknaden i
överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet
i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, vilka bekräf-
tades av Europeiska rådet i Bryssel den 10 och
11 december 1993.

Rådets direktiv 77/436/EEG av den 27 juni 1977 om
tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kaffe-
och cikoriaextrakt ⁽⁴⁾ motiverades av det faktum att skill-
naderna mellan nationella lagar om kaffe- och cikoria-
extrakt kan leda till illojal konkurrens vilket kan få till
följd att konsumenterna vilseleds och därmed direkt
inverka på upprättandet av den inre marknaden och på
dess sätt att fungera.

Syftet med nämnda direktiv var sålunda att definiera
kaffe- och cikoriaextrakt, att bestämma vilka ämnen som
får tillsättas vid tillverkningen av dessa varor, att uppställa
gemensamma regler för förpackning och märkning av
dem samt att klargöra på vilka villkor särskilda beteck-

ningar får användas för vissa av dessa varor, för att säker-
ställa dessa varors fria rörlighet inom gemenskapen.

Direktiv 77/436/EEG bör anpassas till den allmänna
gemenskapslagstiftningen om livsmedel, särskilt den som
avser märkning och analysmetoder.

Kommissionen planerar att föreslå, snarast möjligt och i
varje fall före den 1 juli 2000, att i direktiv 80/232/EEG ⁽⁵⁾
införa en rad av nationella viktprocentangivelser för de
produkter som definieras i detta direktiv.

De allmänna reglerna om märkning av livsmedel som
införs genom rådets direktiv 79/112/EEG av den
18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas
lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga
om livsmedel ⁽⁶⁾, bör tillämpas med förbehåll för vissa
villkor.

Enligt proportionalitetsprincipen begränsas detta direktiv
till vad som är nödvändigt för att uppnå målen i enlighet
med bestämmelserna i artikel 3b tredje stycket i fördraget.

Vid framtida anpassningar av gemenskapens allmänna
föreskrifter rörande livsmedel skall kommissionen
biträdas av den genom beslut 69/414/EEG inrättade Stän-
diga livsmedelskommittén ⁽⁷⁾.

För att undvika nya hinder för den fria rörligheten bör
medlemsstaterna inte för de berörda varorna anta natio-
nella bestämmelser vilka inte föreskrivs i detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på de kaffe- och de ciko-
riaextrakt som anges i bilagan.

Detta direktiv skall inte tillämpas på "café torrefacto
soluble".

⁽¹⁾ EGT C 231, 9.8.1996, s. 24.

⁽²⁾ EGT C 56, 24.2.1997, s. 20.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 oktober 1997 (EGT
C 339, 10.11.1997, s. 129), rådets gemensamma ståndpunkt av
den 30 april 1998 (EGT C 204, 30.6.1998, s. 25) och Europa-
parlamentets beslut av den 16 september 1998 (EGT C 313,
12.10.1998, s. 90). Rådets beslut av den 25 januari 1999. Euro-
parlamentets beslut av den 11 februari 1999.

⁽⁴⁾ EGT L 172, 12.7.1977, s. 20. Direktivet senast ändrat genom
1985 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT L 51, 25.2.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom
direktiv 87/356/EEG (EGT L 192, 11.7.1987, s. 48).

⁽⁶⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG (EGT L 43,
14.2.1997, s. 21).

⁽⁷⁾ EGT L 291, 19.11.1969, s. 9.

Artikel 2

Direktiv 79/112/EEG skall tillämpas på de varor som anges i bilagan, enligt följande villkor:

- a) De beteckningar som föreskrivs i bilagan skall vara förbehållna de varor som anges där och skall användas i handeln för att beteckna dessa varor. Dessa beteckningar skall, i förekommande fall, kompletteras med orden

- "pasta" eller "i pastaform" eller
- "flytande" eller "i flytande form".

Beteckningarna får dock kompletteras med uttrycket "koncentrerat"

- för varor som definieras i punkt 1 c i bilagan under förutsättning att kaffetorrsubstanshalten överstiger 25 viktprocent,
- för varor som definieras i punkt 2 c i bilagan under förutsättning att cikoriatorrsubstanshalten överstiger 45 viktprocent.

- b) Märkningen skall innehålla uttrycket "koffeinfri" för de varor som definieras i punkt 1 i bilagan, såvitt den vattenfria koffeinhalten inte är högre än 0,3 viktprocent av kaffetorrsubstansen. Detta uttryck skall anges inom samma synfält som försäljningsbeteckningen.

- c) För varor som definieras i punkt 1 c och punkt 2 c i bilagan skall märkningen innehålla uttrycket "med ...", "konserverat med ...", "med tillsats av ..." eller "rostat med ..." följt av beteckningen/arna på den eller de sockerarter som har använts.

Dessa uttryck skall anges inom samma synfält som försäljningsbeteckningen.

- d) Märkningen skall innehålla uppgift om lägsta halt kaffetorrsubstans för varorna som definieras i punkt 1 b och 1 c i bilagan eller lägsta halt cikoriatorrsubstans för varorna som definieras i punkt 2 b och 2 c i bilagan. Dessa halter skall anges i procent av den färdiga varans vikt.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall inte för de varor som definieras i bilagan anta nationella bestämmelser vilka inte föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 4

Anpassningen av detta direktiv till de allmänna gemenskapsbestämmelser som skall tillämpas på livsmedel skall beslutas enligt det förfarande som anges i artikel 5.

Artikel 5

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, nedan kallad "kommittén", som består av företrädare för medlemsstaterna och har kommissionens företrädare till ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådske frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall fatta beslut om de avsedda åtgärderna, om de är förenliga med kommitténs yttrande.

Om de avsedda åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 6

Direktiv 77/436/EEG upphävs med verkan från och med den 13 september 2000.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 september 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa bestämmelser skall tillämpas så att

- saluföring av de i bilagan definierade varorna tillåts, om de överensstämmer med de definitioner och regler som föreskrivs i detta direktiv, med verkan från och med den 13 september 2000,
- saluföring av varor som inte överensstämmer med detta direktiv förbjuds, med verkan från och med 13 september 2001. Saluföring av varor som inte överensstämmer med detta direktiv och som har märkts före den 13 september 2001 i enlighet med direktiv 77/436/EEG skall dock godkännas fram till dess att lagren med dessa varor har tömts.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 1999.

*På Europaparlamentets
vägnar*

J. M. GIL-ROBLES
Ordförande

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE
Ordförande

BILAGA

VARORNAS BETECKNINGAR, DEFINITIONER OCH EGENSKAPER

1. "Kaffeextrakt", "lösligt kaffeextrakt", "lösligt kaffe" eller "snabbkaffe" (instant coffee):

Den koncentrerade vara som utvinns ur rostade kaffebönor med vatten som enda extraktionsmedel och utan någon hydrolys med tillsats av syra eller bas. Förutom sådana olösliga ämnen som det är tekniskt omöjligt att avlägsna samt olösliga oljor från kaffe, får kaffeextrakt innehålla endast lösliga och aromatiska beståndsdelar av kaffe. Medlemsstaterna skall säkerställa att de metoder som används för att fastställa den fria och totala kolhydratmängden i lösligt kaffeextrakt överensstämmer med stycke 1 och 2 i bilagan till rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen⁽¹⁾ och att de är eller snarast möjligt blir validerade eller standardiserade.

Halten kaffetorrsubstans skall vara följande:

- a) För kaffeextrakt minst 95 viktprocent.
- b) För kaffeextrakt pasta mellan 70 och 85 viktprocent.
- c) För flytande kaffeextrakt mellan 15 och 55 viktprocent.

Kaffeextrakt i fast form eller i pastaform får inte innehålla andra ämnen än sådana som härrör från kaffeextraktionen. Flytande kaffeextrakt får innehålla högst 12 viktprocent olika ätliga, rostade eller orostade, sockerarter.

2. "Cikoriaextrakt", "löslig cikoria" eller "snabbcikoria" (instant cikoria):

Den koncentrerade vara som utvinns ur rostad cikoria med vatten som enda extraktionsmedel och utan någon hydrolys med tillsats av syra eller bas.

Med "cikoria" avses roten från *Cichorium intybus* L., som inte används för framställning av sallats- eller bladcikoria, och som på lämpligt sätt rengjorts för att kunna torkas och rostas och som vanligtvis används för tillverkning av drycker.

Halten cikoriatorrsubstans skall vara följande:

- a) För cikoriaextrakt minst 95 viktprocent.
- b) För cikoriaextrakt pasta mellan 70 och 85 viktprocent.
- c) För flytande cikoriaextrakt mellan 25 och 55 viktprocent.

Cikoriaextrakt i fast form eller i pastaform får innehålla högst 1 viktprocent ämnen som inte härrör från cikoria.

Flytande cikoriaextrakt får innehålla högst 35 viktprocent olika ätliga, rostade eller orostade, sockerarter.

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

**BESLUT nr 1/99 FATTAT AV GEMENSAMMA KOMMITTÉN INRÄTTAD
GENOM AVTALET MELLAN EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMEN-
SKAPEN OCH REPUBLIKEN TURKIET OM HANDEL MED PRODUKTER
SOM OMFATTAS AV FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA
KOL- OCH STÅLGEMENSKAPEN**

av den 23 februari 1999

avseende antagandet av arbetsordningen för gemensamma kommittén för
EKSG-Turkiet

(1999/192/EKSG)

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

Artikel 2

med beaktande av avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Turkiet om handel med produkter som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artiklarna 14.3 och 19 i detta.

Ordförandeskapet

1. Ordförandeskapet i kommittén skall utövas växelvis under ett år åt gången av gemenskapens företrädare, dvs. Europeiska gemenskapernas kommission, och Turkiets företrädare. Den första perioden skall inledas den dag då kommittén håller sitt första möte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

2. Den sittande ordföranden skall ansvara för alla sekretariatsfunktioner för kommittén.

Artikel 1

3. En företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission och en av Turkiet utsedd företrädare skall gemensamt fungera som kommitténs sekreterare.

Medlemskap

Artikel 3

1. De avtalsslutande parterna skall utse sina företrädare i gemensamma kommittén för EKSG-Turkiet, nedan kallad "kommittén". En medlem av kommittén som är förhindrad att delta i ett möte kan låta sig företrädas.

Sammanträden

2. De företrädare som utses får åtföljas av tjänstemän som bistår dem. Antalet tjänstemän får bestämmas av kommittén. Kommittén får besluta att bjuda in andra personer att närvara som observatörer vid dess sammanträden.

1. Kommittén skall sammanträda en gång per år. I brådskande fall kan parterna hålla extraordinarie sammanträden. Begäran från en av parterna om sådana sammanträden skall ställas till den sittande ordföranden. Ordföranden skall sammankalla till sammanträde i kommittén senast tio dagar efter mottagandet av en begäran om ett extraordinarie sammanträde, såvida inget annat avtalats med den avtalsslutande part som lagt fram begäran.

3. Kommitténs sammanträden skall inte vara offentliga, om inte annat beslutas av kommittén.

2. Ordföranden skall upprätta en preliminär dagordning för varje sammanträde. Kallelsen till sammanträdet och den preliminära dagordningen skall senast sju dagar före sammanträdet sändas till de mottagare som anges i artikel 9. Den preliminära dagordningen skall åtföljas av alla nödvändiga arbetsdokument.

3. Den tidsfrist som fastställs i punkt 2 skall inte tillämpas på brådskande sammanträden som sammankallas i enlighet med punkt 1.

4. Dagordningen skall antas av kommittén i början av varje sammanträde. Kommittén får besluta att på dagordningen föra upp punkter som inte förekommer i den preliminära dagordningen. En punkt som föranlett en begäran om sammanträde i enlighet med punkt 1 skall föras upp på dagordningen.

Om inte annat beslutas av parterna skall kommitténs möten hållas växelvis i Bryssel och Ankara vid en tidpunkt som parterna kommer överens om.

Artikel 4

Utgifter

1. Gemenskapen och Turkiet skall var för sig stå för de kostnader de ådrar sig i samband med sitt deltagande i kommitténs sammanträden, både vad gäller kostnader för personal, resor och uppehälle samt porto- och telekostnader.

2. Kostnader för tolkning under sammanträdena och för översättning och mångfaldigande av handlingar skall bäras av gemenskapen, med undantag av kostnader för tolkning eller översättning till eller från turkiska, som skall bäras av Turkiet.

3. Övriga kostnader för praktiska arrangemang vid mötena skall betalas av den part som är värd för mötet.

Artikel 5

Skriftliga förfaranden

I brådskande fall får kommittén fatta beslut eller utfärda rekommendationer genom skriftligt förfarande.

Artikel 6

Protokoll

1. De båda sekreterarna skall inom tre dagar efter mötet under ordförandens ansvar upprätta ett utkast till protokoll från varje sammanträde i kommittén.

2. Protokollet skall som regel för varje punkt på dagordningen innehålla uppgift om

- de handlingar som lagts fram för kommittén,
- uttalanden som någon av de avtalsslutande parterna begärt att få inskrivna i protokollet,
- de beslut och rekommendationer som antagits, de uttalanden som kommittén enats om och de slutsatser som kommittén antagit.

3. Texten till de beslut och rekommendationer som antas av kommittén skall bifogas protokollet.

4. Utkastet till protokollet skall föreläggas kommittén för godkännande.

5. Efter antagandet skall protokollet undertecknas av den sittande ordföranden och av kommitténs båda sekreterare och sändas till de mottagare som anges i artikel 9.

Artikel 7

Akter

1. Kommitténs akter skall antas genom ömsesidig överenskommelse och vid antagandet undertecknas av den sittande ordföranden och av kommitténs båda sekreterare.

2. Kommitténs beslut och rekommendationer skall benämnas "beslut" eller "rekommendation", följt av löpnummer, datum för antagandet och beskrivning av ämnet.

3. Ordföranden skall sända kopior av alla beslut och rekommendationer till de mottagare som anges i artikel 9.

4. Var och en av parterna får besluta om offentliggörande av kommitténs beslut och rekommendationer i sin respektive officiella tidning.

Artikel 8

Språk

Kommitténs beslut och rekommendationer skall antas på gemenskapens officiella språk och på turkiska.

Artikel 9

Mottagare

1. Samtliga kommitténs beslut och rekommendationer som antas i enlighet med denna arbetsordning skall också sändas till Europeiska gemenskapernas kommission, till Europeiska unionens medlemsstaters ständiga representationer och till Turkiets ständiga representation vid Europeiska unionen.

2. Korrespondens till kommittén skall sändas till ordföranden.

*Artikel 10***Underordnade organ**

Kommittén får besluta att vid behov inrätta ständiga eller tillfälliga underkommittéer eller arbetsgrupper som skall biträda kommittén i dess arbete i enlighet med den arbetsordning som kommittén skall fastställa. Underkommittéerna och arbetsgrupperna skall rapportera till kommittén.

*Artikel 11***Kontaktgrupp**

1. Den kontaktgrupp som inrättats enligt artikel 19 i avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Turkiet om handel med produkter som omfattas av EKSG-fördraget skall bestå av företrädare för båda parterna. Om parterna är eniga om att så är lämpligt skall företrädare för kol- och stålindustrin inbjudas att sammanträda parallellt med kontaktgruppen och rapportera resultatet av sina diskussioner till denna grupp.

2. Ordförandeskapet i kontaktgruppen skall utövas växelvis av en företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission och en företrädare för Turkiet.

3. Diskussioner om frågor som uppstår till följd av avtalets sätt att fungera skall inledningsvis äga rum i kontaktgruppen såvida inte någon av parterna begär att de skall äga rum i kommittén.

4. Kontaktgruppen skall rapportera till kommittén.

5. Kontaktgruppen skall sammanträda minst en gång per år, växelvis på var och en av parternas territorium.

*Artikel 12***Konfidentialitet**

Utan att det påverkar övriga tillämpliga bestämmelser skall kommitténs och kontaktgruppens arbete omfattas av tystnadsplikt, om inte kommittén beslutar annat.

Artikel 13

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 14

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 februari 1999.

På gemensamma kommitténs EKSG-Turkiet vägnar

Salvatore SALERNO

Ordförande
